

IANCU, CORNEL

n. 30 mai 1976, Ciutei, jud. Arad

d. 1956, Arad

S-a născut în familia preotului Ioan Iancu (1825-1907), căsătorit cu Anna, având încă doi frați, Iustin și Aurel, ambii îmbrăcând haina preoțească. Preotul Ioan din Ciutei a fost un apărător al drepturilor românilor, înscriindu-se printre membrii partidului național încă de la începuturile acestuia (1868).

A absolvit Gimnaziul superior greco-catolic din Beiuș, după care urmează studiile superioare la Academia Regală de Drept din Oradea (1895-1899), iar doctoratul îl susține la Facultatea de Drept a Universității „Ferencz József” din Cluj, la 25 mai 1901. A beneficiat de bursă din partea Fundației „Faur”.

În 6 ianuarie 1900 se înscrie ca stagiar în Baroul avocaților din Arad, făcând practică în cancelariile avocaților Simion Popovici Deseanu și Ștefan Cicio-Pop. După promovarea examenelor, obține licența de practică și își deschide propriu birou în Arad (8 iulie 1904).

Se implică în viața politică și culturală a românilor din comitatul Arad, dovedindu-se un apărător curajos al drepturilor românilor de aici. El se evidențiază ca apărător al țăranilor răsculați din Șepreuș (1904-1905).

Făcând parte din generația tânără, este un susținător al activismului politic, atât în cadrul clubului comitatens Arad, cât și la nivelul conducerii Partidului Național Român. El este desemnat, alături de alți lideri locali, să reprezinte comitatul Arad la Conferința națională din ianuarie 1905, care decide schimbarea tacticii PNR. Din această poziție va susține campaniile electorale din circumscripțiile comitatului Arad pentru alegerile din 1905, 1906 și 1910, la care au candidat Ioan Russu Șirianu, Ștefan Cicio-Pop, Ioan Suciu, Octavian Goga ș.a.

Implicat în evenimentele din toamna anului 1918, este ales în circumscripția Arad să reprezinte alegătorii de aici la Adunarea Națională de la 1 Decembrie. Apropiat al lui Ștefan Cicio-Pop, dovedindu-și de-a lungul anilor spiritul de luptă și de sacrificiu, va fi ales ca membru al Marelui Sfat Național.

După Unire, candidează la alegerile din noiembrie 1919, fiind ales deputat în cercul electoral Șimandu de Jos, în cel dintâi Parlament al României Mari.

Beneficiind de apreciere și popularitate, Cornel Iancu va obține și la alegerile din 1920 un mandat de deputat, dar candidând din partea Partidului Poporului.

Se retrage treptat din viața politică, dedicându-se mai mult profesiei de avocat, dar și unor întreprinderi economice (acționar și membru în conducerea Societății de Agricultură „Corvin”, acționar al Societății „Reșița”, al Întreprinderii Forestiere Române ș.a.). Organizează o fermă model la Iratoșu (Arad).

Va funcționa ca avocat în Arad până în 4 martie 1947, dată la care este radiat.

A fost parlamentar – deputat și senator – din partea Partidul Național Țărănesc.

După instaurarea regimului comunist, este deposedat de proprietățile agricole, îi este naționalizat biroul avocațial, iar el este trimis cu „domiciliu forțat” în Hațeg. Se întoarce în cele din urmă la Arad, unde și moare. Este reînhumat în Ciutei.